

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Meldensi Episcopo & Archidiacono Parisiensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

fui, sit penitus respuenda, cum hoc modo quilibet possit suum testimonium infirmare, ac mulier confessionem in iure factam eo pretextu revocare non possit quod se fatetur corruptam promissione pecunie hoc dixisse, quia tamen an supradicti testes sint contra matrimonium admittendi, apostolicæ sedis oraculo postulas edoceri, fraternitati tuæ insinuatione præsentium innotescat quod felix recordationis Alexander Papa prædecessor noster consultus utrum si de propinquitate illorum qui sunt matrimonio copulandi aliqua fiat mentio, & Presbyteri per Ecclesias publicè dicant ut qui novit aliquid infra terminum qui præfigitur exeat & proponat, an illi qui posterius veniunt, ad accusationem debeant vel testificationem admitti, taliter legitur respondisse, quod si suspicione carent posterius venientes, ab accusatione vel testificatione repelli non debent, ceterum si commoniti à Presbyteris tacent, & postmodum accusare vel testificari voluerint, tamquam suspecti merito repellentur. Datum Laterani 111. Non. Maij, pontificatus nostri anno duodecimo.

NOBILI VIRO E. COMITI
Irsuto.

EX sincero devotionis affectu quem ad beati Petri Apostolorum principis sedem habere dinoscis, villam quæ Sulcem nuncupatur Romanæ Ecclesiæ liberaliter contulisti, unum aureum apostolicæ sedi annuatim ex ipsa solvendo. Nos igitur donationem ipsam tam gratam quam ratam habentes, ut ejusdem apostolicæ sedis præsidium tibi sentias non deesse, personam tuam cum omnibus bonis quæ in præsentiarum rationabiliter possides, aut in futurum justis modis dante Domino poteris adipisci, sub beati Petri & nostra protectione suscipimus & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere vel ei &c. usque in finem. Datum ut in alia per totum.

MELDENSI EPISCOPO
& Archidiacono Parisensi.

Cum olim venerabilis frater noster Episcopus Carnotensis dilectum filium Radulphum quondam Camerarium suum Decano, Cantori, Subdecano, & Succentori Carnotensis Ecclesiæ ad quandam præbendam in ipsa vacantem præsentasset ex more, idem Decanus offerens se legitime probaturum quod publica quo-

rundam criminum laboraret infamia, ipsum admittere recusavit. Cumque dilecti filij P. Præpositus, S. G. & H. & quidam alij Canonici Carnotenses super hoc inquisitionem fieri petiissent, Abbas de Sar-naio & conjudices ejus, quibus idem negotium delegavimus, quia dictum Camerarium, sicut ex literis eorum accepimus, non solum publica laborantem infamia, verum etiam illis irretitum criminibus invenerunt, silentium imposuerunt eidem super memorata præbenda, ipsum ab omni officio & beneficio ecclesiastico suspendentes, & retinentes in manibus nostris ecclesiastica beneficia quæ habebat ad restitutionem eorum quos variis rapinis, videlicet usuris, matrimoniorum venditione, ac ruptione testamentorum asserbatur nequiter spoliassè. Qui licet ad præsentiam nostram accedens provideri sibi super sententia præfatorum judicum postulasset, quia tamen nondum ad nos pervenerat relatio judicum eorundem, nihil à nobis tunc potuit obtinere. Sed tandem eorum relatione recepta, quod factum per ipsos fuerat approbavimus, dantes vobis per nostras litteras in præceptis ut illud per censuram ecclesiasticam faceretis appellatione remota firmiter observari. Nuper autem litteras multorum accepimus cum ipso supplicantium & pro ipso ut cum occasione inquisitionis prædictæ, quam fieri non tam caritatis zelo quam invidiæ typo aliqui procurassè dicuntur, graves incurrerit in persona labores & difficiles in rebus expensas, sed quasi mutatus in virum alrerum, per cor contritum & humiliatum se se venia dignum reddat, super beneficiis suis eum respicere misericorditer dignemur, maxime cum illis pro quorum restitutione in nostris manibus sunt retenta & jam satisfecerit juxta posse, & adhuc sit cuilibet conquerenti paratus satisfactionem debitam exhibere. Nos igitur de consueta sedis apostolicæ pietate & misericordiam in judicio facere cum ipso volentes, discretioni vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus considerato per contritionem & conversationem ipsius utrum ei vexatio jam tribuerit intellectum, ut appareat emendatus, ad satisfaciendum illis pro quorum restitutione sua beneficia sunt retenta inducat is eundem, & cum eis competenter fuerit satisfactum, beneficia ipsa pariter & officium sibi restituere non tardetis, contradictores per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescendo. Datum Laterani 111.
Idus

Cap. Ad hæc.
Qui matrimon.
accus. possint.
in 1. Collect.

Epist. 35.
Suscipitur sub
protectione
apostolicæ se-
dis.

Epist. 36.
Eis committitur
causa Carno-
tensis.

Idus Maij, pontificatus nostri anno duodecimo.

IGNIACENSI ET VALLIS clare Abbatibus Cisterciensis ordinis, Remensis & Laudanensis dioecesis, & Decano Remensi.

DECANO ET MAGISTRIS R. & P. Canonicis Antiochenis, & universis Clericis in castro Cusarij commorantibus.

Plæ matris officium, quæ non potest propriæ sobolis oblivisci, apostolica sedes adimplens, sic interdum suæ consolationis uberibus inediam relevat merentium filiorum ut imminente necessitatis articulo eorum commoda propriis commo- ditatibus anteponat, in eo sibi aliquid accrescere reputans in quo sibi quicquam ex circumspectione provida subtrahendo profectus considerat subditorum. Hinc est siquidem quòd cum Antiochena Ecclesia proprio viduata pastore venerabilem fratrem nostrum Petrum nunc Patriarcham Antiochenum, tunc Yporiensem Episcopum, postulaverit in pastorem, te, fili Decane, cum quibusdam aliis tunc absentibus per litteras tuas venerabili fratri nostro Ierosolymitano Patriarchæ A. S. L. directas præsentibus eidem postulationi consensum, quamquam à principio durum nobis non immeritò videretur tam fructiferam plantam in partibus Italicis transplantare ac illum ad remotas transmittere regiones qui, ut veræ religionis cultor, potens in opere & sermone, vita, scientia, & fama præclarus, & in partem nostræ sollicitudinis specialiter evocatus, injunctum sibi visitationis officium in tota provincia Lombardiæ laudabiliter adimplebar, contritioni tamen & angustiis Ecclesiæ supradictæ, quam inter ceteras patriarchales sedes sinceræ caritatis brachiis amplexamur, paterno condescendentes affectu, nutantem quodammodo statum ejus solida volentes columna fulcire, postulationem prædictam ex benignitate apostolica duximus admittendam, quin immo eum Ecclesiæ memoratæ concessimus ex plenitudine apostolicæ potestatis cujus operam diligentem & diligentiam operosam, non solum Ecclesiæ Antiochenæ, verum etiam universæ orientali provincie Domino disponente speramus firmiter fructuosam, per quam tam in spiritualibus quam etiam temporalibus grata utrique provenient incrementa. Cum igitur Patriarcha præfatus cum palleo, insigni videlicet plenitudinis pontificalis officij, de beati Petri corpore sumpto & gratiæ nostræ favore ad Ecclesiam Antiochenam accedat, devotionem vestram rogamus attentius & moneamus, per apostolica vobis scripta districtè præcipiendo mandantes quatenus ipsum congruo suscipientes honore, ac eidem,

Epist. 18. Vt Patriarchæ suum suscipiant reverenter. Vide supra epist. 8 & lib. 11. epist. 106.

Epist. 17. Alio modo in- dicitur canonice.

Cum simus secundum Apostolum & majoribus & minoribus ex susceptæ servitutis officio debitores, providere tenemur ne contra doctrinam ipsius cujus imitatores debemus exiliter personas accipere videamur, & nimium deferendo prælatis, indebitè gravare subjectos. Sanè dilecti filij Presbyteri Suesionensis episcopatus nostris auribus intimarunt quòd Episcopus & Archidiaconi eorundem nunquam eis exactiones indebitas impo- nentes, subito contra juris ordinem, non solummodo per seipsos, verum etiam per suos officiales, eos & eorum Ecclesias irrationabili excommunicationis & interdicti promulgatione fatigant. Vnde suppliciter petierunt ut tam super iis quam aliis gravaminibus paterna sollicitudine consuleremus eisdem, auctoritate apostolica prohibendo ut nullus in aliquem eorum absque manifesta & rationabili causa sententiam excommunicationis vel interdicti proferre seu quicquam pro restitutione officij à quolibet eorundem exigere, aut eos procuracionibus, talliis, & aliis exactionibus contra justitiam aggravare præsumat, vel invadere bona cujuslibet qui decederet intestatus quæ intuitu Ecclesiæ acquisisset, aut temerè impedire quò minus ea in utilitatem Ecclesiæ convertantur cui præfuisse defunctus, per tres ex ipsis quos ad hoc providè duxerint deputandos. Quocirca discretionem vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus cum à Presbyteris memoratis vel eorum aliquo super quolibet præmissorum fueritis requisiti, vocatis qui fuerint evocandi, & inquisita & cognita veritate, quod canonicum fuerit statuatis, facientes quod statueritis per censuram ecclesiasticam sublato appellationis obstaculo inviolabiliter observari, excommunicationis, suspensionis, aut interdicti sententiam, si quam inveneritis promulgatam injustè, canonicè revocando, contradictores &c. Testes &c. Nullis litteris &c. Quòd si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani 11. Idus Maij, anno duodecimo.

